

Kinderpreekje oogstdankdienst

Te lezen: Deuteronomium 16:13-15 en Leviticus 23:39-40
Delft, 28 oktober 1979

Beste jongens en meisjes,

Ik mag vandaag voor jullie uit de bijbel vertellen. En de grote mensen luisteren mee. Dat vinden ze helemaal niet erg, dat ik vooral voor jullie vertel. De grote mensen doen wel vaak alsof er speciaal voor hen gepreikt wordt. Ik denk dat veel grote mensen straks tegen elkaar zeggen: 'We hebben in geen tijd zo'n mooie toespraak in de kerk gehoord!'

De kerk staat vanmorgen vol met fruit en met bloemen.

Deze kerk is eigenlijk een synagoge. Vroeger kwamen hier Joden bijeen om tot God te bidden en uit het Oude Testament te lezen.

En één keer per jaar brachten ook de Joden bloemen en fruit in deze synagoge.

Dit jaar zouden ze dat drie weken geleden hebben gedaan. Op 6 en 7 oktober. Dan vierden de Joden het loofhuttenfeest.

We hebben uit de bijbel gelezen hoe het dan toegaat.

De Joden maken op het loofhuttenfeest een groot boeket van planten en vruchten.

Ik heb hier een boeket bloemen liggen. De Joden maken dan een boeket van een palmtak, en van drie mirtetakken en van twee takken van een wilgenboom.

Ik heb geen palmboom en ook geen mirteplant. Toen dacht ik: Laat die wilgenboom dan ook maar staan. Ik doe het wel met een bos bloemen.

En in dat boeket van takken leggen de Joden een vrucht die veel op een citroen lijkt. Om het zo echt mogelijk te maken hebben we in ons boeket een citroen gehangen.

Op het loofhuttenfeest komen de Joden met dat boeket van plantentakken en vruchten in de synagoge. En dan lopen ze achter elkaar in optocht door de synagoge, en zwaaien met dat boeket in alle richtingen.

Ik zal het eens voorstellen.

Weet je wat dat betekent?

Alles is van God!

In welke richting ik ook zwaai: Die plek en wat er staat is van God. En de mensen die er zitten zijn van God.

En wat ik in mijn hand heb: Het is van God.

Onze oogstdankdienst heeft veel van het Joodse loofhuttenfeest.

Wat hier staat aan bloemen en fruit: Het is allemaal van God. En Hij gaf het aan ons.

Wat zijn we rijke mensen, hè?

Dat er zoveel appels en peren en sinaasappels zijn! En nog veel meer dat niet in de kerk staat: Sla en andijvie en aardappels.

Dat er zoveel mooie bloemen zijn! Om de kamer mee op te vrolijken. Zodat je er zelf ook vrolijk door wordt.

We zijn rijke mensen! God heeft ons zo rijk gemaakt!
Alles wat hier staat is van God. En Hij heeft het aan ons gegeven.

Als God je iets geeft, krijg je dat nooit voor jezelf alleen. Je krijgt het ook om een ander mee blij te maken.

Dat lees je heel duidelijk in de bijbel. We lezen in Deut. 16 over het loofhuttenfeest, over de rijkdom die God geeft.

Eén hoofdstuk daarvoor, in Deut. 15 gaat het over het sabbatsjaar. Eens in de zeven jaar moesten de Israëlieten elkaar alle schulden kwijt schelden.

Stel je voor: Je buurman had f 1000,- van je geleend omdat hij arm was. Hij had het nooit kunnen terugbetalen. En als het sabbatsjaar kwam zei je tegen hem: 'Laat die f 1000,- maar zitten!'

Ik denk dat die Israëlieten dat best moeilijk gevonden hebben; als ze in Deut. 15 van het sabbatsjaar lezen.

Maar wanneer ze dan verder lezen, lezen ze van het loofhuttenfeest. Dat alles van God is, al hun eten en drinken. Ook die f 1000,-.

En dan zeiden ze: God is zo rijk. Hij heeft ons zo rijk gemaakt. We komen niets tekort als we daarvan weggeven aan arme mensen.

Als God je iets geeft, krijg je het niet alleen voor jezelf, ook voor een ander.

Daarom gaan jullie na de dienst op stap met al die bloemen en al dat fruit. Jullie gaan er mee naar zieke mensen en naar oude mensen, die vanmorgen niet in de kerk konden komen. Jullie zingen voor ze.

Jullie geven ze dan de bloemen en het fruit en zeggen:

'Alstublieft! We waren vanmorgen zo blij met al die fijne dingen die God ons geeft! En het is ook van u!'

Onthoud dat van dit feest. En vraag je ouders er naar als je misschien niet alles begrepen hebt.

Onthoud dat:

God geeft je geweldig veel.

Niet alleen te eten en te drinken.

Hij maakt je ook blij.

Er zijn zoveel fijne dingen om mee te spelen.

Dat alles heeft God je niet alleen voor jezelf gegeven. Ook voor anderen.

En je wordt er zelf niet armer van.

We zijn er natuurlijk niet met een bakje met fruit!

Ik ga nu niet zeggen dat u er niet mee kunt volstaan uw kinderen eenmaal per jaar - en met kerst nog een keer, natuurlijk - naar zieken en bejaarden te sturen. Maar dat u

ook zelf moet gaan, en regelmatig. En dat het niet gaat om een tros druiven of een bos bloemen. Maar om echt meeleven. Dat weet u al lang, denk ik.

Ik bedoel iets anders met: 'We redden het niet met een fruitbakje'. Je lost de problemen van een ernstig zieke niet op met een trosje druiven. En ook niet met een wekelijks bezoekje. De pijn blijft. En de dood die komt!

De kerk is vol met het goede van de schepping.

Fruitbakjes aangeboden namens de gemeente van Jezus Christus.

Jezus Christus: de herschepper. Die het kapotte weer heel maakt. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Bakjes belofte: 'Mij spreekt de blomme een tale', Guido Gezelle.

Bloemen van de gemeente: taal van het rijke bloeiende leven dat komt!

We hebben gezongen: 'Laat mij door de wereld met open ogen gaan, om al uw tekens te verstaan'.

Groene appel: een teken.

Geeft een teken aan de mens met zijn ontluisterend lichaam dat het eens gaaf zal worden.

Grootste rijkdom. Wat Jezus heeft gedaan en zal doen.

Daarom uitdelen.

In liefde.

In tekens.

Amen.